

KÚRIA

Bfv.I.491/2016/7. szám

A Kúria Budapesten, a 2016. év július hó 5. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A garázdaság büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség felülvizsgálati indítványát elbírálva a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa KB.I.7/2013/33. számú ítéletének a fiataalkorú **III. rendű, fiataalkorú IV. rendű, fiataalkorú V. rendű, és fiataalkorú VI. rendű terheltekre**, továbbá a Fővárosi ítélőtábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.10/2015/9. számú végzésének a fiataalkorú **V. rendű és fiataalkorú VI. rendű terheltekre** vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja;

a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa KB.I.7/2013/33. számú ítéletét a **volt szerződéses szakaszvezető I. rendű és volt szerződéses szakaszvezető II. rendű terheltekre** vonatkozó részében, valamint a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.10/2015/9. számú végzését a volt szerződéses szakaszvezető I. rendű terheltre vonatkozó részében hatályában fenntartja.

Az eljárást a Debreceni Törvényszéknek a fiataalkorúak elleni büntetőeljárási szabályok alkalmazásával kell megismételnie.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítványozó, illetve azonos tartalommal más jogosult újabb indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. október 15. napján meghozott KB.I.7/2013/33. számú ítéletével bűnösnek mondta ki
- a volt szerződéses szakaszvezető I. rendű terhelten csoportos garázdaság büntetében [Btk. 339. § (2) bekezdés a) pont] és társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntetében [Btk.

164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés];

- a volt szerződéses szakaszvezető II. rendű terheltet 2 rendbeli csoportos garázdaság büntettében [Btk. 339. § (2) bekezdés a) pont], társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és súlyos testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés];

- fk. III. rendű terheltet 2 rendbeli, csoportosan elkövetett garázdaság büntettében [1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] és súlyos testi sértés büntettének kísérletében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés];

- fk. IV. rendű terheltet csoportosan elkövetett garázdaság büntettében [1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], súlyos testi sértés büntettének kísérletében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], bűnsegédként elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérletében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] és könnyű testi sértés vétségében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés].

Ezért

- a volt szerződéses szakaszvezető I. rendű terheltet halmazati büntetésül hat hónap, végrehajtásában három évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte azzal, hogy öt előzetes mentesítésben részesítette;

- a volt szerződéses szakaszvezető II. rendű terheltet halmazati büntetésül hét hónap, végrehajtásában három évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte azzal, hogy öt előzetes mentesítésben részesítette;

- fk. III. rendű terheltet halmazati büntetésül nyolc hónap, végrehajtásában három évi próbaidőre felfüggesztett fiataalkorúak fogházbüntetésére ítélte és megállapította, hogy a terhelt pártfogó felügyelet alatt áll;

- fk. IV. rendű terheltet halmazati büntetésül hét hónap, végrehajtásában három évi próbaidőre felfüggesztett fiataalkorúak fogházbüntetésére ítélte azzal, hogy öt előzetes mentesítésben részesítette.

Ugyanakkor ítéletében a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa

- fk. V. rendű és fk. VI. rendű terheltet a garázdaság büntettének [Btk. 339. § (2) bekezdés a) pont], súlyos testi sértés büntette kísérletének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és a bűnsegédként elkövetett súlyos testi sértés büntette kísérletének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] vádja alól felmentette.

Az ítélet a szerződéses szakaszvezető II. rendű terhelttel szemben 2014. október 20. napján, fk. III. rendű terhelttel szemben 2014. december 11. napján, fk. IV. rendű terhelttel szemben 2014. december 29. napján jogerőre emelkedett.

A többirányú fellebbezések alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2016. január 15. napján meghozott 6.Kbf.10/2015/9. számú végzésével a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának első fokú ítéletét a volt szakaszvezető I. rendű, fk. V. rendű és fk. VI. rendű terheltekre vonatkozó részében felülbírálván azt helybenhagyta.

A jogerős határozatok ellen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 416. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozva.

Az indítványozó szerint a korábbi eljárási törvény, az 1973. évi I. törvény hatálya alatt következetes volt az ítélkezési gyakorlat arra nézve, hogy milyen eljárási szabályokat kell alkalmazni, ha a katonai büntetőeljárásban fiatalkorú terhelt ügyét is elbírálják; eszerint - ahogy azt a Legfelsőbb Bíróság a BH 1996.140. szám alatt közzétett eseti döntésében is kifejtette - akkor, amikor a bíróság katonai tanácsa az 1973. évi I. törvény 331. §-ának (3) bekezdésében írt okból a szoros összefüggés folytán a nem katona fiatalkorú terhelt ügyében is lefolytatta a büntetőeljárást, az 1973. évi I. törvény XIII. Fejezetének a fiatalkorúakra vonatkozó külön rendelkezéseit a katonai büntetőeljárásban is alkalmazni kellett.

Utalt arra, hogy a hatályos Be., az 1998. évi XIX. törvény 492. §-ának 2006. június 30-ig hatályban volt rendelkezése szerint ugyan a katonával szemben a fiatalkorúak elleni büntetőeljárásra vonatkozó XX. Fejezet szabályait nem lehetett alkalmazni, azonban ezt a rendelkezést a jogalkotó 2006. július 1. napjával hatályon kívül helyezte. Ezért álláspontja szerint - miután mind a fiatalkorúakra vonatkozó XX. Fejezet, mind a katonai büntetőeljárás szabályait tartalmazó XXI. Fejezet akként rendelkezik, hogy a Be. szabályait az adott külön eljárásban a fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni - a fiatalkorúak bíróságára, az annak összetételére vonatkozó rendelkezéseknek a katonai büntetőeljárásban is érvényesülniük kell.

A Legfőbb Ügyészség a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség felülvizsgálati indítványát fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy rendszertanilag a külön eljárások szabályai az általános szabályokhoz képest érvényesülő eltérő és kiegészítő rendelkezéseket tartalmaznak, így amennyiben az ügy terheltjei között egyaránt található fiatalkorú és katona, úgy az eljárás során - feltéve, hogy elkülönítésre nincs lehetőség - mindkét külön eljárás szabályainak érvényre kell jutnia.

Ezért a Legfőbb Ügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat valamennyi terhelt tekintetében helyezze

hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására (BF.329/2016.).

.-.-.

A Kúria a megtámadott határozatokat - a Be. 424. § (1) bekezdése alapján tanácsülésen eljárva - Be. 423. § (4) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálta felül.

A Be. 416. § (1) bekezdésének - a felülvizsgálati indítványban felhívott - c) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 373. § (1) bekezdés I. b) vagy c) pontjában, illetve a II.- IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

A Be. 373. § (1) bekezdés II. a) pontja szerint pedig feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha a bíróság nem volt törvényesen megalakítva.

Az erre a pontra alapított felülvizsgálati indítvány túlnyomó részt alapos.

Elöljáróban a Kúria rámutat arra, hogy mindaddig, amíg a bíróságokról szóló 1972. évi IV. törvényt módosító 1991. évi LVI. törvény az önálló katonai bíróságokat meg nem szüntette, a fiataalkorúak elleni és a katonai büntetőeljárás találkozása nem okozott problémát, a katonai bíróságok fiataalkorú polgári személlyel szemben is eljárhattak; ilyenkor a két külön eljárás szabályait kellett a katonai büntetőeljárás keretében alkalmazni.

A büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvénynek a katonai büntetőeljárásra vonatkozó XV. Fejezete is csak az eltéréseket tartalmazta a törvény egyéb rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban.

Ugyan a törvény 344. §-a kimondta, hogy katonával szemben a fiataalkorúakkal szembeni külön eljárásról szóló XIII. Fejezet rendelkezéseit nem lehet alkalmazni, azonban - ahogy azt a Legfelsőbb Bíróság az ügyész által hivatkozott eseti döntésben, valamint az EBH 2001.510. szám alatt közzétett elvi határozatában is kifejtette - a Be. 344. §-a szerint a Be. fiataalkorúakról szóló XIII. Fejezetének rendelkezéseit a katonával szemben nem lehetett alkalmazni, azaz a fiataalkorúakkal kapcsolatos rendelkezések kizárása nem magához a katonai eljáráshoz, hanem a katona [Btk. 122. § (1) bek.] terhelt személyéhez kötődött.

Azaz a fiataalkorúakra vonatkozó, az általánostól eltérő szabályokat a katonai büntetőeljárásban is érvényesíteni kellett, amennyiben ez

utóbbira vonatkozó szabályok ezt nem zárták ki. Így a fiataalkorú ügyében a katonai bírósági eljárásban is érvényre kellett juttatni a fiataalkorúakra vonatkozó eljárási rendelkezések közül a kötelező védelemre, a törvényes képviselőre, a sajátos bizonyítási eszközökre vagy az előzetes letartóztatás korlátozására vonatkozó rendelkezéseket, ezzel szemben a korabeli bírói gyakorlat szerint a katonai büntetőeljárásban értelemszerűen nem a fiataalkorúak ügyésze, hanem a katonai ügyész járt el.

Megjegyzendő azonban, hogy az 1973. évi I. törvénynek az 1995. évi XLI. törvénnyel történt módosításáig, 1995. szeptember 1. napjáig a törvény 297. §-ának (3) bekezdése lehetőséget adott arra is, hogy a fiataalkorú ügyét ne a fiataalkorúak bírósága, hanem az általános szabályok szerint illetékes bíróság, ha a fiataalkorú és a felnőttkorú terhelt helyi bírósági hatáskörbe tartozó ügyének összefüggése miatt az ügyész - kivételesen - előtte emelt vádat. Azonban a fiataalkorúakkal a törvényhely szerint a fejezet rendelkezéseit ebben az esetben is alkalmazni kellett a fiataalkorúakkal szemben eljáró bíróság összetételére vonatkozó kivételével.

Majd a jelenleg is hatályos Be., az 1998. évi XIX. törvény 492. §-a is tartalmazta azt a rendelkezést, miszerint a katonai büntetőeljárásban a katonával szemben a fiataalkorúak elleni büntetőeljárás szabályai nem alkalmazhatók.

A törvény e rendelkezéséhez fűzött indokolás szerint „a fiataalkorúak elleni és a katonai büntetőeljárás szabályainak együttes alkalmazása a bíróság összetételére vonatkozó szabályok vonatkozásában kizárt, mert a katonai bíró nem lehet egyúttal a fiataalkorúak ügyében ítélező bíró is. Nincs akadálya azonban annak, hogy a katonai ülnök egyúttal pedagógus szakképzettségű és foglalkozású ülnök legyen, így a fiataalkorúak elleni eljárásban érvényesülő azon szabály, hogy a tanács egyik tagja pedagógus, a katonai büntetőeljárásban is érvényesíthető.”

Azaz a Be. 492. §-a - szemben a felülvizsgálati indítványban írtakkal - nem azt zárta ki, hogy amennyiben a Be. 470. § (3) bekezdése alapján a katonai tanács fiataalkorú vádlottal szemben jár el, a katonai büntetőeljárásban a nem katona fiataalkorú terhelttel szemben a fiataalkorúakra vonatkozó szabályok érvényesüljenek, hanem azt, hogy a büntető anyagi jogi értelemben vett katonával szemben alkalmazzák a fiataalkorúak elleni büntetőeljárás szabályait.

A Be. 492. §-át 2006. július 1. napjával a 2006. évi LI. törvény hatályon kívül helyezte. A hatályon kívül helyező novella indoklása szerint erre azért volt szükség, mert a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény megszüntette annak a lehetőségét, hogy büntetőjogi értelemben vett fiataalkorú személy

egyben katona is lehessen.

Ez is arra utal, hogy csak a katonának minősülő fiataalkorú terhelttel szemben volt kizárt a fiataalkorúakkal szembeni külön eljárás szabályainak alkalmazása.

Ahogy arra a Fővárosi Ítéltőábla Katonai Tanácsa is rámutatott: a Be. 472. §-a szabályozza a katonai büntetőeljárásban a bíróság összetételét, és nincs a törvényben rendelkezés arra vonatkozóan, hogy az eljáró tanács megalakításánál a fiataalkorúakra vonatkozó szabályokat alkalmazni kell-e.

Ebből a törvényi szabályozásból azonban a törvényték helytelenül következtetett arra, hogy ezért nem is kell ezeket a szabályokat alkalmazni.

A Be. két személyi kör, a fiataalkorúak és a katonák tekintetében külön eljárást szabályoz.

A 446. §-a szerint a Be. rendelkezéseit a fiataalkorú elleni büntetőeljárásban a XXI. Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Ilyen eltérő szabályt tartalmaz a fejezet a bíróság összetételére; a 448. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a fiataalkorúak elleni bírósági eljárásban első fokon a tanács elnöke (egyesbíró), másodfokon és - a Kúriát kivéve - harmadfokon a tanács egyik tagja az Országos Bírósági Hivatal elnöke által kijelölt bíró, a (3) bekezdés szerint pedig az elsőfokú bíróságon a tanács egyik ülnöke pedagógus.

A katonai büntetőeljárásra a Be. XXII. Fejezete tartalmaz külön szabályokat. A 469. §-ra figyelemmel a törvény rendelkezéseit a katonai büntetőeljárásban a fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni, és ilyen szabály a 472. § (1) bekezdése szerinti rendelkezés; eszerint a katonai büntetőeljárásban első fokon és másodfokon hivatásos bíróként katonai bíró, első fokon ülnökként katonai ülnök jár el.

Azaz a Be. mindkét külön eljárás kapcsán tartalmaz az eljáró bíróságra vonatkozóan az általánostól részben eltérő, részben azokat kiegészítő rendelkezéseket, és nem tartalmaz olyan szabályt, amely a fiataalkorúak elleni és a katonai büntetőeljárás szabályainak együttes alkalmazását kizárja.

Ilyen következtetésre már csak azért sem lehet jutni, mert ahol ez a jogalkotói akarat, ott a törvény kifejezetten rendelkezik arról, hogy valamely külön eljárás szabályai, vagy maga a jogintézmény nem alkalmazhatóak. Így a fiataalkorúak elleni büntetőeljárásban a törvény kizárja a tárgyalás megtartását a Be. 279. § (3) bekezdésének alkalmazásával [461. § (2) bekezdés], a Be. XXVI.

Fejezete szerinti eljárást a vádlott távollétében [461. § (1) bekezdés], a tárgyalásról lemondást (463. §), és meghatározza, hogy a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó szabályok közül a fiataalkorú esetén melyek nem alkalmazhatóak (464/A. §). Hasonlóképpen kifejezetten rendelkezik a katonai büntetőeljárásban az óvadék megállapításának kizárásáról (484. §), a vádemelés elhalasztásának, a közvetítői eljárás alkalmazásának korlátozásáról (485/C. §), valamint arról, hogy katonával szemben házi őrizet nem rendelhető el [138. § (5) bekezdés].

Miután a jogfejlődés jelenlegi állapotában a törvény nem tartalmaz kifejezett rendelkezést arról, hogy a katonai büntetőeljárásban fiataalkorú terhelt összefüggő büntetőügyét nem lehet elbírálni, a katonai büntetőeljárásban a fiataalkorú terhelt büntetőjogi felelősségéről is döntení lehet. Fordítva azonban ez nincs így.

A Be. 470. §-a, amelynek címe „A katonai büntetőeljárás hatálya”, pontosan tartalmazza, hogy az ott felsorolt személyek által elkövetett mely bűncselekmények miatt van helye katonai büntetőeljárásnak.

A fiataalkorúak elleni büntetőeljárás külön szabályai ilyen, a hatályra vonatkozó rendelkezést nem tartalmaznak.

A fentiekben már idézett rendelkezés is csupán azt rögzíti, hogy a fiataalkorúakkal szembeni büntetőeljárásban a törvény rendelkezéseit a fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni, azonban ehhez hasonló tartalmú a katonai külön eljárás szabályai között az, amely szerint a katonai büntetőeljárásban a törvény rendelkezéseit a katonai külön eljárásra vonatkozó fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

Azonban az, hogy a XXII. Fejezetben felsorolt személyek által elkövetett, a fejezetben megjelölt bűncselekmények miatt folyó eljárás csak a katonai büntetőeljárás szabályai szerint folyhat, nem jelenti azt, hogy akkor, ha a katonai tanács a katona mellett fiataalkorúval szemben is eljár, a fiataalkorúak bíróságára vonatkozó rendelkezéseknek a katonai büntetőeljárásban nem kell érvényesülnie.

Ezért a fiataalkorúak ellen eljáró bíróság összetételére vonatkozó szabálynak megfelelően a katonai büntetőeljárásban eljáró katonai bírónak, illetve másodfokon az ítéltőábla katonai tanácsa egyik tagjának rendelkeznie kell a Be. 448. § (2) bekezdése szerinti, az Országos Bírósági Hivatal elnöke általi kijelöléssel.

Ugyanakkor a 2006. évi LI. törvény Be. 471. §-át kiegészítette a (3) bekezdéssel, és ezzel lehetővé tette, hogy a katonai bíró a nem katonai büntetőeljárásra tartozó ügyekben is eljárhasson.

E szabály alapján a katonai bíró - nem e minőségében - akkor, ha a külön törvény [a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII., majd a 2011. évi CLXII. törvény (a továbbiakban: Bjt.)] szerinti, a fiataalkorúak ügyeiben eljáró bírói kijelöléssel rendelkezik, eljárhat a fiataalkorúak büntetőügyeiben is akár az első fokú tanács elnökeként, akár a másod- vagy harmadfokú tanács egyik tagjaként, sőt utóbbi esetekben akkor, ha a tanács másik tagja ilyen kijelöléssel rendelkezik, e kijelölés nélkül is.

Azonban ez a felhatalmazás csak a hivatásos bíróra vonatkozik, és nem terjed ki a katonai tanácsra; így a katonai ülnök kizárólag a katonai büntetőeljárás hatálya alá tartozó ügyekben járhat el.

Ugyanakkor abban az esetben, ha a törvényszék katonai tanácsa a fiataalkorú ellen is folyó büntetőügyet tanácsban bírálja el, a katonai ülnökök közül egynek pedagógusnak kell lennie; ez esetben felel meg a katonai tanács összetétele - a tanács elnökének a fiataalkorúak ügyeinek intézésre kijelölt volta mellett - a fiataalkorúakra vonatkozó szabályoknak.

A Kúria azonban rámutat arra is, hogy a bírósági ülnökök kiválasztásának (megválasztásának) szabályait ez idő szerint nem a Be., hanem a Bjt. tartalmazza, ezért a Bjt. szabályozásával kell megoldani azt, hogy a katonai büntetőeljárásra pedagógus katonai ülnökök megválasztására is sor kerüljön.

Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati indítványt alaposnak találta annyiban, hogy az eljárt első- és másodfokú katonai tanács megsértette a fiataalkorú terheltek ellen is folyó bírósági eljárásban a tanács összetételére vonatkozó rendelkezést, és mivel így a fiataalkorúak tekintetében a bíróság nem volt törvényesen megalakítva, elkövette a Be. 373. § (1) bekezdés II. a) pontja szerinti, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést.

Nem osztotta azonban a Kúria az indítványozó, illetve a Legfőbb Ügyészség azon álláspontját, amely szerint hatályon kívül helyezésnek van helye valamennyi terheltre nézve.

A nem fiataalkorú terheltekkel szemben a fiataalkorúakra vonatkozó szabály nem volt irányadó; velük szemben azokat nem, csak a katonai külön eljárás szabályait kellett alkalmazni, a bíróság összetétele ennek megfelelt és így törvényes volt.

Ezért a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatokat fk. III. rendű, fk. IV. rendű, fk. V. rendű és fk. VI. rendű terheltek tekintetében a Be. 428. § (2) bekezdése alapján - új első fokú eljárást elrendelve - hatályon kívül helyezte.

Ugyanakkor I. rendű és II. rendű terhelt kapcsán a megtámadott határozatokat - miután nem észlelt a Be. 423. § (5) bekezdésére figyelemmel hivatalból lefolytatott vizsgálat alapján egyéb, a 416. § (1) bekezdés c) pontja szerinti eljárási szabálysértést sem, így azok hatályon kívül helyezésére nem látott okot - a Be. 426. §-a alapján hatályukban fenntartotta.

A Be. 308. § (1) bekezdése szerint áttételnek a tárgyalás megkezdését követően csak akkor van helye, ha az ügy elbírálása a bíróság hatáskörét meghaladja, vagy az katonai büntetőeljárás hatálya alá tartozik, illetve az ügy elbírálására a Be. 17. § (5)-(6a) bekezdése szerinti bíróság az illetékes.

Figyelemmel arra, hogy az eljárás katonák ellen már nem, hanem csak fiataalkorúak ellen van folyamatban, a bíróságnak a fiataalkorúak bíróságának összetételére vonatkozó szabályok szerint kell eljárnia, a fiataalkorúakkal szembeni külön eljárás egyéb szabályainak szem előtt tartásával. Ugyanakkor az ügyben első fokon eljáró Debreceni Törvényszékkel szemben az előzőekben írt kizáró okok nem állnak fenn, így a törvényszék hatásköre - ahogy illetékessége is - rögzült; ezért a Kúria azt írta elő, hogy a megismételt eljárást a Debreceni Törvényszéknek kell lefolytatnia.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2016. július 5.

Dr. Mészár Róza s.k. a tanács elnöke, Dr. Soós László s.k. előadó bíró, Dr. Vaskuti András s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

AIné írnök